

דבר המערכת

אליך בן ישיבה יקר!

בעת הזאת אשר החושך יכסה ארץ וערפל ורבים קמים עלינו מבית ומחוץ, עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע, התחדשו ובאו פריצים ויחללוהו אורבים הם לנפש היקר לנו מכל, וכאשר אך הנך מרים את ראשך מהגמרא הקדושה אינך יכול שלא לשמוע את הקולות הרבים הדנים בך ובתפקידך ומנסים לנגח ולקעקע את הדבר הכי קרוב אליך - את הישיבה הקדושה.

פונים אנו אליך מלב אוהב ומעריך לפתוח לך צוהר מפיהם של מורי הדרך האמיתיים שהשקפתם לקוחה היישר מדברי אלהים חיים, כדי שתדע ותעריך אל נכון את גודל תפקידך דוקא בשעה הזו, והתלות המוחלטת של הישרדות עם ישראל בארץ ישראל אך ורק בזכות הגדלים והתיישים שמסירים מעליהם עול מלכות הרשעה ועול יצר הרע ומקבלים באהבה עול מלכותו יתברך ועול השמירה כפשוטו על המושג 'ישיבה' שמימות אבותינו לא פסקה ובזכותכם תעמיד עוד דור של בני תורה נושאי דגל התורה בגאון הראויים לגאולה אמיתית ושלמה, שהרי אין בן דוד בא אלא מתוך רבבות בני ישיבה שיושבים זה עם זה וכל אחד מהם קורא ושונה עם חברו...

חזקו ואמצו כי על תורתכם אנחנו נשענים, בכם גאוותנו, ובעבורכם אנחנו טורחים ועמלים בשמחה מבוקר על ליל, ומתפללים לראותכם שמחים וששים בעמלה של תורה איתנים בדרככם עד שכל הרוחות שבעולם אינם יכולים לכם, ודעו שכבר היה הדבר לעולמים ובשעה שקמו על ישראל אויבים עוד לפני אלפי שנים תהתה דבורה הנביאה במה יושיע השם יתברך את ישראל מיד העמים, וגילה לנו אליהו הנביא זכור לטוב מה תשובה השיבוה בזו הלשון **"באותה שעה הראוה לדבורה במה הקב"ה מושיע את ישראל מבין הגויים, בבנים שהם משכימים ומעריבין לבית הכנסת ולבית המדרש ועוסקין בדברי תורה בכל יום תמיד"** (תנ"ך א רבה פ"ט ה), זה - ותו לא מיד!

ארגון רוממות מגיש לפניכם היום בשמחה את החוברת החמישית במספר, ערוכה ומושקעת וראויה לעלות על שולחן מלכים, במטרה שלשמה עומד הארגון ופועל ללא לאות מיום הווסדו ועד עתה - להעלות את קרנם של בני התורה די בכל אתר ואתה, בראש ובראשונה בעיני עצמם לחוש ולהעריך היטב את גודל תפקידם והזכות העצומה הטמונה ביושבי בית המדרש דווקא מכל המקומות שבעולם, ובעיני כל בעל נפש המאמין בתורה הקדושה ומיטיב להבין ולהוקיר את כל מה שאהנו לך רבנן.

ביקרא דאורייתא

המערכת

הגאון הרב יעקב אגסי שליט"א יו"ר ארגון ריוממות

בח התורה השומר על עם ישראל

הישראלי שלא יבוא וילחם בהם בצורות כאלו ואחרות. ובעיקר הדיון סבב סביב ההחלטה מתי ובאיזו שעה - יחול אותו מבצע והחלטה תתבצע בהצלחה (כמובן, כל פרטי אותו מבצע הינם סודיים בהחלט ואין שום אפשרות לחשוף אותם בצורה כזו או אחרת).

מבין כל אותם היושבים בקבינט, היה קצין בכיר שברבות השנים זכה לחזור בתשובה שלימה ואת בניו חנך במוסדות תורניים ובישיבות קדושות, ומפאת מיומנותו המיוחדת בתחום הצבאי - ולאחר ששאל שאלת רב, נשאר בתחום כמה וכמה שנים, וגם במלחמה הנוכחית נתבקש לסור ולמנות את תפקידו בעריכת מבצעים כאלו ואחרים.

והנה, עיקרו של המבצע היה ליצור חדירה לתוך שטח אויב, בעת שבה אותם אנשים ששוהים באותו מקום - הולכים להם לעסקיהם, וכך קודם חיסול המקום המסוכן תתבצע גם חדירה שקיטה, לדעת איזה מידע צבאי מסור בידיהם של אותם הצרים עלינו, וכמו כן לידע באיזה תכסיסי מלחמה הם חושבים שבכוחם להשתמש כנגדנו. ולאח"מ -

'אשריכם בני הישיבות ... שהעולם עומד עליכם'

ברצוני לשתף אתכם - בני העלייה, בסיפור שדווקא מקומו אינו מבין כותלי בית המדרש - כי אם ממקום שאולי קצת זר לעולמם של בני הישיבות, והוא אחד הקבינטים הביטחוניים האחראי על המבצעים הצבאיים של המדינה. כידוע לכל העולם - ארץ הקודש בשנה האחרונה חוותה ועודנה חווה מלחמה קשה מנשוא, אויבנו קמים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם. האמנם - באיזו זכות אנו זוכים לניסים שכאלו שמעל לכל גדרי הטבע?! מהו אותו כוח שמגן עלינו שמלהיות מובסים בידי צרינו?!

בישיבת קבינט סודי, לדון בהחלטות המצילות חיים, התקיים דיון ביחס לביצוע מבצע חסוי של חדירה צבאית לתוך שטח אויב בשעת לילה מאוחרת, המקום כמובן הינו מקום סודי - שרק ליודעי דבר נודע שממש האויבים מנהלים כל מיני מערכות ה'מגינות' עליהם 'לכאורה' מהצבא

הכל נעשה בתכסיסי מלחמה יוצאים מהרגיל - וכל אותם הדברים נעשו בדיוק מפליא ויוצא לטובה מן הכלל.

אותו קצין לא הניח לעצמו, כמי שכל ימיו וחיו חיפש את נקודת האמת - אף עתה הרשה לעצמו לחפש את אותה הנקודה שוב פעם ושוב פעם. התקשר לבניו ושאל 'איך התקיים אותו הסדר עליו סיפרו לו, בשיבתם הקדושה?!' ובניו ענו לו בחן ובנועם - 'ובכן, היה זה סדר יוצא מהרגיל, גם בתחילת הסדר היה 'אש' בבית המדרש, ואף לבסוף היתה אווירה של 'אש' יוצאת מגדר הרגיל, וכל אותם שעות שבין לבין למדו כל הבחורים בהתמדה גדולה ובשקיעות עצומה - ממש רכונים על הסטנדר או לחלופין מתווכחים להם בלימוד מתוך ריתחא דאורייתא ומלחמתה של תורה. אותו קצין נשם נשימה עמוקה בעודו אחוז התרגשות ופצח בשמחה ואמר לבניו ברוב עוז ותעצומות ובחדוות ליבו הגדולה:

'אשריכם עמלי תורה... שהעולם עומד עליכם ומתקיים בזכותכם'

בניו, שכפי שנכתב - היו שקועים באהלה של תורה ולא ידעו שום דבר בחייהם מלבד ד' אמות של הלכה, לא הבינו מה פשר צהלתו הבלתי רגילה של אביהם, ורק לאחר שבשבת הראשונה של בין הזמנים, האב ישב עם בניו וסיפר להם את כל הקורות אותו בשבוע האחרון - הבינו הלומדים הצעירים כי עליהם העולם עומד, אשרי העם שככה לו אשרי העם ש-ה' אלוקיו!!!

לבצע חדירה חזיתית באור יום - להביס המקום על יושביו - ולקיים בהם מאמר שנאמר בפסוק "חרבם תבוא בליבם וקשתותם תישברנה" ע"כ.

והנה, אותו קצין שהיה בקשר יומיומי עם בניו שלמדו בשיבות הקדושות, והרבה לשוחח עם בניו על מעשיהם מידי יום ביומו. הבין מבניו כי לרגל סוף הזמן - יתקיים בשיבתם סדר לימוד מיוחד הקרוי בשם 'לכו מחיל אל חיל' והיינו שמחברים את הלימוד הקבוע שנעשה בשיבה במהלך הזמן עם הלימוד הארעי הנעשה מרצונם הטוב של בני השיבות בבין הזמנים. אותו קצין - ידע ששעת לימוד תורה כריתית ביותר, ובמיוחד בעבור מלחמה או מבצע בשטח האויב, וכדברי הפסוק - 'לכו מחיל א-ל חיל', 'ראה אל אלוקים בציון', והיינו שכנגד אותו סדר שבו בני השיבות 'לכו מחיל (אמצע הזמן) א-ל חיל (בין הזמנים)', תהיה במקביל לכך ישועה לעם היושב בציון - דהיינו 'ראה א-ל אלוקים בציון', ודוק'. ולכן החליט בדעתו לכוון את שעות המבצע - לכך, שתחילת המבצע דהיינו ה'חדירה השקיטה' תתקיים במקביל לתחילת אותו הסדר הנלמד בשיבתם של בניו, ואילו סוף המבצע דהיינו החדירה בקול רעש גדול יארוך במקביל לסוף שעות הלימוד של אותו הסדר הנ"ל. אך מפאת הסודיות לא הודיע על טעמו של דבר, לא לבניו ולא לאותם הקצינים - ידידיו לשולחן קבלת ההחלטות.

ואכן המבצע נערך באותם שעות - הן החדירה השקיטה והן החדירה הגדולה במוצהר אי-שם באותם השטחים. וההצלחה היתה לשם דבר,

הודעה משמחת לבני הישיבות היקרים!

תוכנית "מקדשי שביעי"

ארגון רוממות שמח להזמיןכם להשתתף בתוכנית
מיוחדת, "מקדשי שביעי" לימי שישי,
ביומות הקיץ הארוכים.

ובבר ידוע מה שהפליגו רבותינו במעלת ניצול
הזמן, ועל ההשגות הגבוהות שאפשר להגיע בזמנים
אלו בשישנו ריפויז בתורה, אלו הלומדים נוטלים
שבר בולם ומחזיקים את העולם.

ובמו שהעידו על כך גדולי ישראל, שאת עיקר
גדלותם השיגו ע"י ניצול הזמן של ימי שישי ושב"ק.

בחור המשתתף בתוכנית יבנס
להגרלה שתערך בבין הזמנים
על 100 ש"ח x 10 זוכים
ועוד עשרות פרסים יקרי ערך

הרשמה בקו המערכת:

02-301-22-11

שלוחה 1

"אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו"

רוממות לבני הישיבות

בנשיאות והכוונת מרנן ורבנן ראשי הישיבות שליט"א

הודעה משמחת לבני הישיבות הקטנות היקרים! "סדר הכנה"

לאור ההצלחה הגדולה בתוכניות הלימוד בימי בין הזמנים
ארגון רוממות שמח להזמין אתכם שוב, להשתתף בתוכנית לימוד בימי בין
הזמנים, לעידוד ההכנה לקראת הזמן הבא בישיבה.
לימוד והכנת 2 דפים הראשונים (גפ"ת) שילמדו בישיבה בסדר עיון,
בזמן הבא בישיבה.

פירותיהן בעולם הזה:

בחר שיעמוד בכללי התוכנית, יקבל שי מכובד ללא הגרלה,
ובנוסף יכנס להגרלות על סך 100 ₪ במזומן x 20 זוכים, ועוד
עשרות פרסים הכוללים, נגנים, רמקולים, אוזניות איכותיות,
מטענים ניידים, ועוד...

כללי התכנית:

- נרשמים בתחילת בין הזמנים, בקו המערכת, 02-301-22-11 או אצל נציג רוממות בקהילה, ע"י מילוי הפרטים בכרטיס ההשתתפות. ההרשמה חובה!
- בעז"ה יתקיים מבחן על החומר הנלמד, בסוף בין הזמנים, פרטים נוספים ניתן לקבל בקו רוממות, במהלך בין הזמנים.
- עשיית המבחן מותנית בלימוד בימי בין הזמנים.
- תוכנית זו מיועדת גם לבני כיתה ח' העולים לישיבה ומכינה לישיבה, וכן העולים לשי"ג.
- קבלת השי מותנית בציון מעל 70%.
- הנבחן שציונו: מעל 70% יכנס להגרלה פעם 1, מעל 80% יכנס להגרלה 2 פעמים ומעל 90% יכנס להגרלה 3 פעמים.

מרן הגאון הגדול רבי שלמה יודידיה זעפרני שליט"א

ראש ישיבת "שפתי חיים" ואב"ד בתר תורה

דברי השקפה ומוסר לרגל מצב המלחמה

כשסומכים באמונה ובטחון בקב"ה אין

ממה לפחד

ביום שמחת תורה תשפ"ד ראינו בעינינו היאך במה שהיו כולם בטוחים, במגדלים, בחיישנים ובמודיעין הכל קרס כמגדל בבל וכמגדל קלפים, דבר זה מלמדנו עכ"פ דאין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים. ועל זה אמרה התורה (דברים כ, א.) "כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה' אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים", ברגע שעם ישראל סומכים באמונה ובטחון בקב"ה אין להם ממה לפחד. ואיתא בגמ' (ברכות ס.) "ההוא תלמידא דהוה קא

תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו. ואף בשעת יציאה למלחמה עומד הכהן המשיח ומדבר אל העם "ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם", ואיתא בגמ' (סוטה מב.) "ואמר אליהם שמע ישראל. מאי שנא שמע ישראל, אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית, אי אתם נמסרין בידם" עיי"ש. כאשר האדם מקבל על עצמו עול מלכות שמים אין לו לירא ולפחד כלל, בטח באחד ואל תפחד.

במקום היראה הגדולה

אין מקום ליראה קטנה

בזמן הצאר נקולאי ימח שמו וזכרו, שבניד עפעץ היה עורף ראשים, היה כינוס של כלל ראשי הדתות, והמהר"ל דיסקין היה הנציג של היהודים והלך לכינוס, לאחר הכינוס שאלו אותו איך הוא לא פחד, והשיב להם במקום היראה הגדולה, מה מקום ליראה הקטנה. דהיינו ע"י יראת שמים

אזיל בתריה דרבי ישמעאל ברבי יוסי בשוקא דציון. חזייה דקא מפחיד, אמר ליה חטאה את דכתיב פחדו בציון חטאים. אמר ליה והכתיב אשרי אדם מפחד תמיד, אמר ליה ההוא בדברי תורה כתיב" עיי"ש. חזינן כי במילי דעלמא לא צריך לפחד, לא מטילים, לא מסוסים ולא מאויבים, אבל בדברי תורה צריך לפחד. וזהו מש"כ בעבור

אין מקום לירא מהאדם.

וידוע, כי ברוסיה הקומוניסטית לא היה מקום לכל מה שנדף ממנו ריח יהדות ושעל כן אסרו את המהריי"צ מחב"ד. והנה בשעת החקירות הקצין הצמיד למהריי"צ אקדח לרקה, ואמר לו תגיד מיד היכן מתחבאים כל ראשי הדתות והרבנים של היהודים, ואיים עליו שאם לא יענה הוא יירה בו, אך המהריי"צ נשאר שליו ורגוע, וסתם ובלם את פיו, אותו קצין הניח את אקדחו על השולחן ואמר למהריי"צ, עכשיו אני רוצה לדבר אתך כדבר אדם אל אדם, היאך אתה בשעה שכזו כ"כ רגוע ושליו. אמר לו המהריי"צ אני אגיד לך מהו ההבדל בינינו, אני יש לי אלוהים אחד ושני עולמות, ולכן אין לי מה לפחד, אבל לך יש עולם אחד והרבה אלהויות, (אלהי כסף, אלהי זהב אלהי כבוד וכו'), ודאי שתפחד.

בראש ובראשונה עלינו לקיים את מצות האמונה, בא חבקוק והעמידן על אחת "צדיק באמונתו יחיה" (חבקוק ב. ד), לא לצפצף אמונה אלא לחיות אמונה, ואמר מרן החזו"א, שהלמעשה של האמונה זה הבטחון בה' שלא כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוחי אמר ה'.

אין עוד מלבדו

איתא בגמ' (חולין ז), "אין עוד מלבדו, אמר רבי חנינא ואפילו כשפים. ההיא איתתא דהות קא מהדרא למישקל עפרא מתותיה כרעיה דרבי חנינא, אמר לה שקולי, לא מסתייעא מילתיך, אין עוד מלבדו כתיב. והאמר ר' יוחנן למה נקרא שמן כשפים שמכחישין פמליא של מעלה, שאני ר' חנינא, דנפישא זכותיה" עיי"ש. ומדברי הגמ' מתבאר כי ר' חנינא לא פחד מהכשפים ואע"פ שמכחישין את הכח של מעלה, וכל זה מפני שאין עוד מלבדו, ומשום דנפיש זכותיה. וביאר בספר נפש החיים שער ג, פרק יב, וז"ל: "ודאי שלא היה

מחזיק עצמו ר' חנינא דנפיש זכותי' כ"כ מתורתו ומעשיו הטובים המרובים עד שבעבורם היה סמוך לבו שלא ישלוט בו פעולת הכשפים. אבל העניין כמש"ל כיון שבאמת אין בכוחות המרכבה טמאה שום כח מעצמם חלילה. אלא שהוא יתברך קבע כחם למעלה מכוחות טבעי הכוכבים ומזלות כדי שעל ידי זה יהא ביכולתם לעשות פעולות אף גם לשנות סדרי טבעי המזלות. ובלתו יתברך הם אפס ותהו. ולכן גם ר"ח לא שבטח על זכות קדושת תורתו ומעשיו המרובים. רק שידע ושיער בנפשו שזאת האמונה קבועה בלבו לאמיתה שאין עוד מלבדו יתברך שום כח כלל. והדביק עצמו בקדושת מחשבתו לבעל הכוחות כולם אדון יחיד המלא כל עלמין ואין כאן שום שליטה ומציאות כח אחר כלל. לכן היה נכון לבו בטוח בזה שלא ישלוט עליו פעולות הכשפים הנמשכים מכוחות המרכבה טמאה. ז"ש לא מסתייעא מילתיך אין עוד מלבדו כתיב" עכ"ל.

ברית התורה

איתא בגמ' סנהדרין צח: "שאלו תלמידיו את רבי אלעזר מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים" עיי"ש. דהיינו מה שישמור עלינו שהחבלי משיח יהיו חבלים נפלו לי בנעימים, זה ע"י עסק התורה שהתורה היא אגוני מגנא ואצולי מצלא.

ועוד איתא בגמ' שם צד: "והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועולו מעל צוארך וחובל עול מפני שמן, אמר רבי יצחק נפחא, חובל עול של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. מה עשה, נעץ חרב על פתח בית המדרש ואמר כל מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב זו, בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת, איש ואשה, שלא היו בקיאים בהלכות

טומאה וטהרה ע"ש.

והקשה הגר"מ שפירא זצ"ל, היכן מצינו שמי שלא עוסק בתורה יידקר בחרב, ואף שחובה היא ללמוד תורה אך מניין שנדקר בחרב.

וביאור הדברים ע"פ מה דאיתא במדרש (איכ"ר פתיחתא ל) וז"ל "ארבעה מלכים היו, מה שתבע זה לא תבע זה, ואלו הן: דוד ואסא ויהושפט וחזקיהו. דוד אמר "ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם" (תהלים יח. לח) אמר לו הקב"ה אני עושה כן, הדא הוא דכתיב "כס דוד מהנשף ועד הערב למחרתם" (שמואל א. לז). מהו למחרתם ר"י בן לוי אמר לשני לילות ויום אחד, היה הקב"ה מאיר לו בלילות בזיקין וברקים כמה דתנינן תמן (משנה ברכות טב) על הזיקין ועל הזועות ועל הברקים, הדא הוא דכתיב

"כי אתה תאיר נרי" וגו' (תהלים יח, כט). עמד אסא ואמר אני אין בי כח להרוג להם אלא אני רודף אותם ואתה עושה, אמר לו אני עושה, שנאמר "וירדפם אסא" וגו', (דברי הימים ב יד, יב) לפני אסא אין כתיב כאן אלא לפני ה' ולפני מחנהו". עמד יהושפט ואמר אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף, אלא אני אומר שירה ואתה עושה, אמר לו הקב"ה אני עושה, שנאמר "ובעת החלו ברנה ותהלה" וגו' (דברי הימים ב, כב). עמד חזקיהו ואמר אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף ולא לומר שירה, אלא אני ישן על מיטתי ואתה עושה, אמר לו הקב"ה אני עושה שנאמר "ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור" (מלכים ב יט, לה).

וצ"ב מדוע דוד המלך לא עשה כחזקיהו, אני ישן על מיטתי ואתה עושה. וביאר הרב מבריסק זצ"ל, דלרדוף להשיג ולהכות צריך זכויות, ועוד שמביא לידי כוחי ועוצם ידי, ולכן דוד המלך שהיה בר מעלה יכול היה לעשות כן כרצון ה' מתוך ידיעה שהכל מהקב"ה, אבל ככל שהדורות יורדים יותר הוי בבחינת אני ישן על מיטתי "ואתה עושה", ושע"כ צריך היה לקיים מערכה, ולכן מדיני מלכות ומלחמה אמר שמי שלא יעסוק בתורה, ידקר בחרב, וזהו מדיני מלכות ומלחמה, נמצא שחובת לימוד התורה בשעת המלחמה היא כפולה ומכופלת. ועל כן מצינו בגילוי שר צבא ה' ליהושע שתבעו על ביטול תורה, ונגלה אליו בלבוש מדים, וכמבואר בגמרא, (מגילה ג) "עתה באתי" על "ועתה כתבו לכם את השירה".

ולכאורה היה צריך לבוא בלבוש של זקן ויושב בישיבה דהרי בא לתבוע על ביטול תורה, והביאור הוא דתביעת שר צבא ה' על ביטול תורה היא מדיני מלחמה, שבזמן מלחמה, יש חיוב לעסוק בתורה, דתורה אגוני מגנא ואצולי מצלא, וביטול התורה חמור יותר ונתבעים על כך.

וע"כ בזמן מלחמה, עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, בעמל התורה ביגיעת התורה, וזו תכלית הבריאה, וכמש"כ 'בראשית' בשביל התורה. שנקראת ראשית ובשביל ישראל שנקראת ראשית.

(נמסר ע"י הרב שליט"א ונלקט מתוך דבריו ע"י השומע)

**תביעת שר צבא
ה' על ביטול תורה
היא מדיני מלחמה,
שבזמן מלחמה, יש
חיוב לעסוק בתורה,
דתורה אגוני מגנא
ואצולי מצלא,
וביטול התורה חמור
יותר ונתבעים על כך.**

מרן הגאון הגדול רבי זמיר בהן שליט"א

ראש ישיבת "אבני נזר"

יקר תפארת הבן תורה

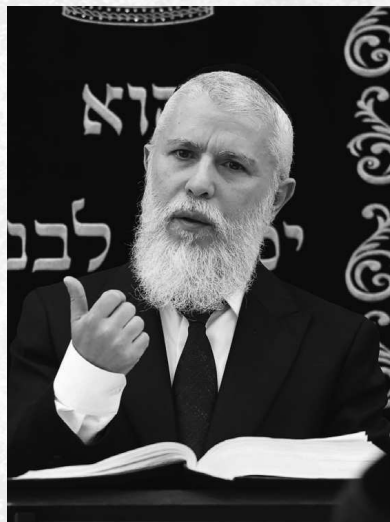
היורדות ממנו יתברך לצורך בריתו, אלא הוא מעין המציאות האמיתית שלו יתברך, והוא מה שמחלק האדון יתברך שמו מכבודו ויקרו אל ברואי. והעוסק בתורה בתנאים הראויים למעלתה מכניס אור גדול זה לתוככי נשמתו. ע"ש כל דבריו. נמצא התלמיד חכם זוכה על ידי עסק התורה שאור ה' יתברך נמצא בו עצמו, והרי אור ה' תבכבודו מתהלך ביננו בהיותו בגופו של אדם נעלה זה. ולא ייפלא מעתה שאת ה' אלוקיך תירא, לרבות תלמידי חכמים. והו ביאור האמור בזוהר הקדוש (יתרו דף צ ע"ב) איתא, מאן דזכי באורייתא, זכי בשמא קדישא. ר' יוסי אמה, בקודשא בריך הוא ממש זכי. דהא הוא ושמיה חד הוא."

ב. ובזה יתבאר מדוע אין קיום לבריאה ללא לימוד תורה, כהכרזת ה' תאם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי (ירמיהו לג, כה), ובא ביאורו בגמ' פסחים (סח:) אלמלא תורה לא נתקיימו שמים וארץ, וכתב הגר"ח מוולוז'ין בנפש החיים (שער ד פרק יא) בזה"ל, והאמת בלתי כל ספק כלל, שאם היה העולם כולו מקצה עד קצהו פנוי חס ושלוש אף רגע אחד ממש מהעסק והתבוננות שלנו בתורה, כרגע היו נחרבים כל העולמות העליונים

א. בימים אלה כאשר מיעוט בור ועם הארץ שהשתלט על מוסדות השלטון אינו מכיר בערכם של בני התורה היקרים המסולאים בפז שעליהם העולם עומד, והם סוד השמירה וההגנה העל טבעית של הכבשה בין שבעים הזאבים הסובבים אותה, מן הראוי לנו בני התורה להתבונן בגדולת מעלתו של כל יחיד ויחיד מקהל בני הישיבות הקדו' שזוכה להתמסר לתורה 'והרי זה נתקדש קדש קדשים, ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים, ויזכה לו בעוה"ז דבר המספיק לו כמו שזיכה לכהנים וללויים', כלשון הרמב"ם בסוף הלכות שמיטה ויובל.

בגמ' בבא קמא (מא.) שמעון העמסוני ואמרי לה נחמיה העמסוני היה דורש כל אתין שבתורה כיון שהגיע לאתה' אלהיך תירא פירש, עד שבא

ר' עקיבא ולימד אתה' אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים. הרי לנו עד כמה גדלה מעלת בן תורה המקדיש עצמו לעסוק בתורה עד שנעשה תלמיד חכם, שחייבים במוראו כמורא ה' יתברך. ועומק הענין להשוות מורא הנברא לבורא, שהוא לכאורה תמוה מאד, יבואר על פי מש"כ הרמח"ל בדרך ה' (ח"ד פ"ב) כי האור שבתורה איננו ככל ההשפעות

והתחתונים, והיו לאפס ותוהו חס ושלום. ע"כ. ועל פי פשטו, לפי שלימוד וקיום התורה הם תכלית הבריאה, הטביע הבורא בטבע הבריאה שכל חיותם וקיומם של העולמות הרוחניים והגשמיים שנבראו הוא רק על ידי הדיבור היוצא מפינו בעת לימודנו בדברי התורה הקדושה, ועשה את הדבר תנאי גמור הקיים בטבע הבריאה שלא

תקיים אפילו רגע אחד ללא לימוד תורה, גם אם מקיימים ישראל את המצוות. ועתה יתבאר הדבר ביתר עומק, שלפי שאין קיום לכל דבר שאין בו ניצוץ אלוקי המקיים ומחיה אותו, הרי החי בעולם ועוסק בתורה מכניס אלוקות בבריאה הגשמית, ובלעדי זאת אין קיום לבריאה.

ג. והנה הדבר ברור שאדם שעלה בידו להיות מבעלי חברה גדולה של מזון או תרופות שיש לה מאות אלפי לקוחות קבועים, אשר רוכשים

ממוצריה מידי יום ביומו, נעשה שמח ומאושר הוא עד מאד לפי שפרנסתו מובטחת ברווח, וקל וחומר אם יש לאותו ענין מיליון רוכשים קבועים, ועל אחת כמה וכמה אם כל אחד ואחד ממיליארדי תושבי העולם מוכרחים לרכוש יום יום ממוצרי חברה זו לפי שבהם תלוי המשך חייהם, הרי הוא חש כי אין אדם שמח ומאושר ממנו. שהרי עושרו עושר עד, ואין לשער את גודל הכנסתו העצומה מידי יום ביומו. והנה העוסק בתורה ומקיים את העולם בלימודו, כל אנשי העולם מתקיימים

בזכותו, כמה שמח ומאושר יש לו להיות, לכל השותף במעשה בראשית, להיות כלל ישראל ומיליארדי בני אדם זקוקים לו כדי להתקיים, ומקבל שכר חיי כולם וקיום העולמות הרוחניים והגשמיים. שהרי בעת שלומד את תורת ה', מפיח הוא את אורו יתברך בפנימיות העולם, ומקיימו.

ד. והוא סוד דמיון התורה לאש המלבנת ולמים המטהרים את נשמת האדם, כדאיתא בגמ' ברכות (כב.) ובגמ' תענית (ז.), עד כדי שאמרו במנחות (קי.) אמר ריש לקיש מאי דכתיב זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם (ויקרא ז, לז), כל העוסק בתורה, כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם. אמר רבא, האי לעולה למנחה, עולה ומנחה מיבעי ליה. אלא אמר רבא, כל העוסק בתורה, אינו צריך לא עולה ולא חטאת) ולא מנחה ולא אשם. וידועים דברי

חכמי הסוד שכל תיקוני הצומות והסיגופים הנדרשים לטהרת הנשמה מן החטא בנוסף לתשובה שעושה, אינם אלא למי שאינו עוסק בתורה. אבל עמלי תורה אינם צריכים לכל זה, ודי להם בתשובה שעושים ע"י חרטה על העבר, קבלה לעתיד, וידוי ועזיבת החטא. והוא לכאול דבר תימה שעל ידי לימוד ידיעות המגיעות לשכל ולמח, האדם נטהר מעוונותיו.

אמנם להאמור הדבר מבואר היטב. שהלומד תורה,

**מן הראוי לנו בני התורה
להתבונן בגדולת מעלתו
של כל יחיד ויחיד מקהל
בני הישיבות הקדו'
שזוכה להתמסר לתורה
'והרי זה נתקדש קדש
קדשים, ויהיה ה' חלקו
ונחלתו לעולם ולעולמי
עולמים, ויזכה לו בעוה"ז
דבר המספיק לו כמו
שיזכה לכהנים וללויים**